

Solstein: De Endringsforslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgfreds (N. Jensen), have givet mig Anledning til at bede om Ordet. De gaae ud paa at lade en Deel af den Control, som er fastsat i Loven, gaae ud, nemlig Politiets. Men inden jeg kommer videre ind paa dette Spørgsmaal, maa jeg gjøre opmærksom paa, at det af det nævnte ærede Medlem under Nr. 1 stillede Forslag ikke forekommer mig at være klart, i det Mindste kan det give Anledning til Misforstaaelse. Der staaer: „Enhver uberygtet og fuldbuindig Person, som er bosat og i 5 Aar har havt fast Ophold her i Landet.“ Det skal neppe være Meningen, at Vedkommende kan være bosat udenfor Landet. Som det staaer i Lovudkastet er det ikke ganske klart, at det skal være en Mand, som i de sidste 5 Aar har været bosat og endnu er bosat her i Landet, idet der staaer „Personer, der ere bosatte her i Landet og i 5 Aar der have havt fast Ophold“. Men efter Endringsforslaget er det aldeles uklart, om den Vedkommende skal være bosat i Landet, eller om det er nok, at han er bosat andetsteds udenfor Landet, naar han kun i 5 Aar har havt fast Ophold her i Landet. Det er saaledes ikke tydeligt, hvad Meningen er, men det Utydelige ligger maaskee kun i Interpunktionen, og jeg vil troe, at det er Meningen, at han skal være bosat her i Landet. Det var imidlertid angaaende Controllen, at jeg bad om Ordet. Jeg vilde meget beklage, om dette Endringsforslag blev vedtaget, saa at denne Control, som jeg anseer for yderst nødvendig, blev endnu mindre end den allerede er. Jeg har ved Sagens forrige Behandling udtalt, at jeg ansaae det for uheldigt, at Controllen ikke var fuldstændigere, end den er angivet i Loven selv, saaledes som den for Dieblirket foreligger, og jeg vilde særdeles beklage, om den blev endnu løsere og svagere. Jeg har været fristet til, for at stærke denne Control og for at indføre en Control, der i mine Tanker vilde sige langt mere, at stille Endringsforslag i den Retning, som jeg tillod mig at antyde ved Sagens første Behandling, og som den høitærede Justitsminister var saa velvillig at imødekomme ved sine Udtalelser. Jeg har imidlertid ved en nærmere Conference med den høitærede Ju-

stitsminister, som ved denne Leilighed bestemte udtalte sig imod at indføre en saadan Bestemmelse i Loven, opgivet at gjøre det, idet jeg har anseet det for saa paatrængende, som allerede anført af mig ved første Behandling, at denne Lov kommer ud, at jeg ikke vilde udsætte den for den Forhaling, som nødvendig maatte blive Følgen, naar Sagen i et saa vigtigt Punkt skulde undergaae Forandringer og derved paaahv underkastes Drøftelse og Behandling i Landstinget. De Forandringer, der af andre ærede Medlemmer ere foreslaaede, og som Folkethinget upaatvivlelig vil vedtage, vilde vel ogsaa føre Lovudkastet tilbage til Landstinget, men disse Forandringer ere ikke af den Art, at de kunne give Anledning til Andet end en kort Forlængelse af den Frist, inden hvilken Loven vil udkomme. Derimod vilde Endringsforslag af anden Art ganske vist let medføre en meget vidtløftig Behandling af Sagen i det andet Thing, og man vil derved deels tabe Herredømmet over Lovens Udkommen og deels maaskee tabe megen Tid. Vi have jo netop i disse Dage seet Udtalelser i Bladene om, i hvilken Grad Udvandringen er begyndt, og hvor ønskeligt det er, at Loven hurtigt muligt træder i Kraft. Jeg har derfor det Ønske, at den høitærede Justitsminister vilde see sig istand til ad administrativt Veie at træffe de Foranstaltninger, jeg forrige Gang omtalte, og som den høitærede Minister dengang lod til at være velvillig stemt for. Dette er Grunden, hvorfor et saadant Endringsforslag ikke er bleven stillet af mig. Jeg beider det ærede Thing undskyldte, at jeg har brugt Tid til at omtale, hvorfor jeg ikke har stillet Endringsforslag, men jeg anseer dette Spørgsmaal for at være af ikke ringe Betydning for denne Sags heldige Gang, og det var ønskeligt at faae det præciseret, at man ansaae denne Ordning, om ikke for absolut nødvendig, saa dog for i høi Grad ønskelig. Jeg troer ogsaa, at det ærede Thing vil være enig i, at det var heldigt for Sagen, om saadanne Foranstaltninger inden kort Tid kunde bringes tilveie.

N. Jensen: Saavel den ærede Minister som det ærede Medlem, der nu satte sig,